

[LEGEN *sb m*

N sg l(e)g(e)n.

Sł stp, Cn, Linde brak.

peior. Zestawienie w funkcji przezwiska: hultaj, zabijaka (z węg. szegény legény ‘biedny chłopiec; włóczęga, hultaj’); »segen legen«: wysłał the 83 Galiotty, aby Velasquez zachwycić abo jaki Port odzierzec abo co wyplondrowac, aby się tym Zołdacy pokrzepie mogli [...] Jam też segen legen umyslił był z nimi zajachać List K. Pawłowskiego z Goa, r. 1596 [za:] J. Czubek, Łygoń, i jego przodkowie, „Język Polski” XIV, 1929, 18.

MK